

МЕДИА МОНИТОРИНГ

19 ЮЛИ 2018 г.

Член на:

Източник: Черно море

Заглавие: Над 30 т опасни отпадъци са предадени в мобилните пунктове за 5 г.

Във Варна екомикробусите може да бъдат открити на няколко места в града до 21 юли

Линк: <http://www.chemomore.bg/novina-na-denia/2018-07-19/nad-30-t-opasni-otpadatsi-sa-predadeni-v-mobilnite-punktove-za-5-g>

Текст: Над 30 тона опасни отпадъци са предадени в мобилните пунктове в цялата страна за пет години. Във Варна екомикробусите може да бъдат открити на няколко места в града до 21 юли.

Инициативата се провежда в морския град за втора поредна година. Съвестни граждани се възползваха от възможността още в първите часове. Видимо притеснена жена бързаше да предаде фосфор, който стискаше внимателно, добре увит в торбичка. Сподели пред екип на тв „Черно море“, че мъжът ѝ го донесъл незнайно откъде преди 30 години и тя го съхранявала в различни тъмни кътчета на дома си, за да не го открие някое от децата ѝ. В мобилния пункт се приемат също лекарства с изтекъл срок на годност, уреди, съдържащи живак, лакове, разтворители и бояджийски материали, остатъци от строителна химия – лепила, пяна, силикон, домакински препарати, битова химия, фотографски материали, киселини, основи, мастила, препарати за растителна защита и борба с вредители.

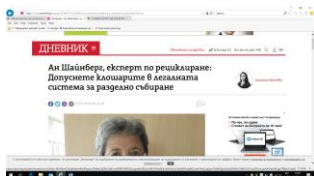
Днес преди обяд мобилният пункт ще бъде на ул. „Моряшка“ в „Аспарухово“, а следобед – на площад „Лаврентий“ и ул. „Коста Тюлев“ в район „Одесос“. На 20 юли опасни отпадъци може да занесем на паркинга до газостанцията на ул. „Вяра“ срещу блок 138 в район „Младост“ до обяд, а следобед – на паркинга срещу блок 302 във „Владиславово“. И в двата дни работното време е от 9 до 12,45 ч. и от 13,45 до 17 часа. На 21-ви мобилният пункт ще е на паркинга на община Варна от 9 до 14 ч.

Във Варна инициативата ще продължи и през септември. Мобилни пунктове за отпадъци има още в София, Силистра, Благоевград, Средец, Пловдив и др. След събирането им те се извозват с цистерни до Германия и Полша, където има съоръжения за тяхното унищожаване. Освен събраните в мобилните пунктове там се предават също отпадъци от промишлеността, като годишното им количество е около 220 тона.

Източник: Дневник

Заглавие: Ан Шайнберг, експерт по рециклиране: Допуснете клошарите в легалната система за разделно събиране

Линк: https://www.dnevnik.bg/intervju/2018/07/19/3284331_an_shainberg_ekspert_po_reciklirane_dopusnete/?ref=rss

Текст: Форум "Невидими ръце", организиран от сдружение "За Земята" анализира резултатите и целите в управлението на отпадъците в страната. Главен акцент на събитието обаче стана неформалният сектор на т.нар клошари или събирачи на отпадъци, които се прехранват като събират разделно отпадъци и ги връщат срещу заплащане в пунктове за вторични суровини. Тези събирачи в момента са изключени от легалната системата за разделно събиране в България. Клошарите обичайно се припознават като основен проблем и пречка в разделното събиране. В същото време благодарение на тях съществено количество отпадъци не стига до сметището, а се рециклира.

Съществуват успешни практики и подходи за интегриране на тези социално слаби хора да бъдат интегрирани в легалната система на отпадъците. "Дневник" разговаря по темата с д-р Ан Шайнберг – глобален експерт по рециклирането, а поводът е нейното участие във форума: "Сътрудничество с неформални предприятия за рециклиране - европейски възможности за България".

Вие сте "глобален експерт по рециклирането". Бихте ли разказали с какво точно е свързана вашата работа?

– През целия ми професионален път аз съм работила и работя за системи, които създават по-малко отпадъци и стимулират възможно най-много ресурс да се връща обратно в икономиката или ако е органичен - обратно в природата. В моите професионални дейности и усилия за "рециклиране" стои дълга верига от етапи в един взаимосвързан процес. В Европа отнасят често понятието "рециклиране" до крайния етап в тази верига, когато материалите отиват обратно в завода и там се използват за направата на нови продукти.

Когато аз работя за рециклирането, имам предвид всичко - от извличането на материалите от природата, употребата им, през разделното им събиране като отпадъци още в домакинствата като се минава през цялата верига, но важното е ресурсите да не стигат накрая до сметището, а да продължат да се използват.

В началото на моята кариера през 80-те години на миналия век в САЩ и Канада аз работех именно за това. В началото на 90-те се преместих в Холандия, за да изуча начина, по който там реализират успешно тази верига. Започнах да работя в международен контекст за развитие и коопериране. През 1999 г. станах част от неправителствена организация "Waste" ("Отпадък"), силно ангажирана с устойчивото

модернизиране на сектор "отпадъци" в много бедни държави като Танзания, Колумбия.

Акцент във вашата презентация на форума е неформалният сектор. Възможно ли е т.нар. клошари да бъдат включени в легалната системата за събиране и разделяне на отпадъците, за да помагат на себе си и на ефективното рециклиране? И как да стане това?

– Първият ми съвет е да осъзнаете като общество, че тези хора не са в бизнеса с отпадъци. Те са в бизнеса със стоките като суров материал (мед, хартия, пластмаса). Неформалните събиратели са в различен бизнес, от този, който засяга организациите, отговарящи за контейнерите, от които те взимат материал. Клошарите съхраняват и добавят стойност в материал, който не бива да бъде изхвърлян на първо място.

Моят съвет е да включите тези хора в разделянето на тези материали в един по-ранен етап на този процес на рециклиране, още преди изхвърлянето им в контейнерите.

Възможен вариант е да се създадат групи или кооперативи, които разделят материалите като им се осигури терен, където да извършват тази дейност. Трябва да се търсят по-добри начини за свързване на тези хора - събирателите от една страна и материалите, които те събират. Важно е тези начини да са легални, така че да не се налага на събирателите да намират сами терени, където да го правят, да се осигурят нормални и безопасни места на труд за тях.

Там те ще се чувстват в безопасност и комфортно, няма да се страхуват, че полицията ще дойде, за да ги глоби или да им иска процент от спечеленото.

Има ли добри примери от други държави, от чийто опит да можем да почерпим?

– Някои от най-добрите примери са в Индия, но тя е много различна държава от България. По някакъв начин това, че Хърватия избра разделно събиране чрез депозитната система (връщане на кенове, пластмаса или стъкло в автомати в магазини от потребителите срещу заплащане, бел. ред) даде възможност на много от неформалните събиратели да започнат да събират само бутилки за тази депозитна система, което е легална дейност на събиране на отпадъци.

Има много събиратели, които се занимават основно с "депозитни бутилки и кенове" в места като Ню Йорк и Сан Франциско.

А ако бизнесът с отпадъците е против въвеждането на депозитна система какъвто е случаят с България?

– Ако индустрията не желае въвеждането на тази депозитна система в страната, тогава има възможност да се договорят с неформалните събиратели за създаването на микросоциални предприятия, в които клошарите да разделят и събират материали, които имат стойност легално и срещу заплащане.

Допуснете неформалните събиратели вътре в системата за разделно събиране на отпадъците и рециклирането и им позволете да правят това, което умеят най-добре. А то е да получат стойност от материала, от ресурсите и да ги върнат във веригата на

стойността. Позволете и на индустрията, свързана с отпадъците, също да прави това, в което е добра, а именно – да събира отпадъка, който няма стойност и не може да се рециклира като после го заравя или изгаря безопасно.

Източник: Столица.bg

Заглавие: „Визия за София“ презентира втората дискусия “Диалози за София” на тема “Бедност и отпадъци”

Линк: <https://stolica.bg/stolichna-obshtina/viziya-za-sofiya-prezentira-vtorata-diskusiya-dialozi-za-sofiya-na-tema-bednost-i-otpadatsi/>

Текст: Дискусията ще обхване връзките между темите, с които се сблъскваме ежедневно в града, и възможните стратегически решения, които биха могли да съдействат за решаването на свързаните социални, икономически и екологични проблеми.

Второто издание на “Диалози за София” ще се състои на 19 юли (четвъртък) от 18.00 ч. в галерия “Структура” в столицата. Фокусът ще бъде върху темите “бедност” и “отпадъци”, връзките между тях, видими ежедневно в града.

Стремежът е екипът на „Визия за София“ да представи съществуващите данни, изследвания и анализ по темите и ще набележи стратегически решения, които биха могли да залегнат в дългосрочната стратегия за развитие на столицата. Те ще бъдат дискутирани и допълнени в публична дискусия с участие на различни заинтересовани страни. Входът ще е свободен за всички, които искат да се включат със своите предложения и идеи.

Дискусията е организирана съвместно с Форум Гражданско Участие като част от проекта „Граждански разговори за споделена Визия за София и крайградските територии” с подкрепата на Програма Европа на Столична община.

В хода на дискусията ще се обсъди дали несъвършените системи за управление на отпадъците допринасят за бедността или бедността излага на показ недостатъците на системите за управление на отпадъците. Ще бъдат разгледани различните гледни точки към проблема. Екологичен ли е той или социален или комбинира и двете. Събитието ще започне с това как работи системата за управление на отпадъци, кой поема разходите по третирането им, какви са схемите за финансиране при управлението на смесени битови или разделно събрани отпадъци.

Ще бъде направен анализ на това кои са “уличните събирачи” на отпадъци у нас и какъв е профилът на хората, които събират нерегламентирано отпадъци от съдове за смесени битови отпадъци, съдове за разделно събиране, нерегламентирани

сметища, депа, както и директно от генераторите. Общото виждане е, че това са бездомници, обикновено етнически роми, с доходи под минималните за страната, но то не отразява напълно реалността, затова ще бъдат разгледани и различни изследвания по темите на чуждестранни и български организации като Фондация "Отворено общество", Институт за пазарни изследвания, Сдружение „Градски номади“ и други.

В хода на дискусиата ще бъдат представени и адекватни решения, прилагани по света, и ще се надгради анализа на проблема с участието на водещи представители на различните заинтересовани страни.

Ще бъдат обсъдени основните ползи и вреди от дейността на уличните събирачи и ще се начертаят възможните решения, с които да се изяснят всички подробности. Екип Визия ще представи три възможни подхода за справяне с проблемите, които ще бъдат дискутирани и допълнени, с помощта на всички участници.

Източник: БНТ

Заглавие: "Зелена светлина": Плаващ парк

Линк: <http://news.bnt.bg/bg/a/zelena-svetlina-plavashch-park>

Текст: Ротердам. Там, където хората съжителстват с водата. Резултатът от всекидневната им дейност плува край бреговете. Река Маас носи нови и нови отпадъци към Северно море. Местните власти улавят повече от хиляда кубически метра пластмаса всяка година. А фондацията "Рециклиран остров" е намерила ефектно и ефективно решение да върне този отпадък в ротердамски води. Само че за добро.

25 партньори на общинско, университетско и бизнес ниво участват в проекта, наречен "Плаващ парк". Всеки има своята роля - от изваждането на плаващите отпадъци до поставянето на последната тревичка върху плаващите платформи. Събраният отпадък преминава няколко етапа на обработка, като пластмасовите компоненти се сортират и нарязват. Следва претопяване и изливане в калъпи за плоскости.

Многогълните платформи са конструирани във вид на модули, които могат да се съчленяват в различни конфигурации. Монтажът във вода изисква прецизно потапяне и фиксиране.

Ролята на плаващия парк е не просто да намира приложение на събрания отпадък. Той приютява подходящи растителни видове и пространства за отдих. Частично потопените градини нямат нужда от поливане.

Цялата конструкция допринася за по-чиста водна среда. Плаващият парк привлича и рибите, които хвърлят хайвера си в близост до него.

Около декар и половина е първата плаваща модулна платформа, инсталирана край Ротердам. Инициаторите на проекта са сигурни, че тя е само началото на конструкции от този тип, които могат да променят пейзажа не само край холандските брегове, а и в подобни зони навсякъде по света.